

[Dahlggaard.]

har fremstillet dem —, skulde lægges i Hænderne paa et vilkaarligt Udvalg, der skulde sidde og træffe Afgørelse, hver Gang man ønskede her til Landet at indføre disse Artikler, som er nødvendige for Befolkningens Forbrug. Jeg maa sige, jeg blev meget overrasket over, at den højtærede Minister har kunnet tænke en saadan Tanke.

Den højtærede Minister føjede til, at hvis jeg eller nogen anden vilde have Mulighed for i Udvalget at stille Ændringsforslag, der hindrede Indførsel af svindelagtige Varer — hvad vi alle ønsker — uden at lægge Hindringer i Vejen for den legitime Handel og Produktion, saa vilde han være os taknemmelig. Deri ligger en indirekte Erkendelse af, at det foreliggende Lovforslag vel kan hindre en svindelagtig Indførsel, men netop lægger Hindringer i Vejen for den legitime Handel og Produktion, for ellers var der jo ingen Grund til denne Taknemmelighed, hvis man allerede havde fremsat Forslag, der formaaede dette.

Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Orla-Jensens Kritik ud fra et teknisk Synspunkt af Læderbetygningsforslaget er fuldkommen sønderlemmende for dette Forslag, men det bliver der nu Lejlighed til i Udvalget at se nærmere paa og faa belyst ogsaa fra anden Side.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann var tilsyneladende misfornøjet med, at jeg havde citeret en saa prominent Personlighed indenfor Skotøjsindustrien som Direktør Jacob, og mente, at det kunde jeg dog godt lade være med, naar jeg havde hørt det ærede Medlems Visdomsord her i Eftermiddag. Ja, saamænd, men det vigtigste ved det hele og det glædeligste det er jo nu imidlertid, at det ikke er gaet indenfor Skotøjsindustrien, som baade den selv og det ærede Medlem forudsagde i Foraaret, men at det ærede Medlem i Dag her i Tinget kan staa op og erkende, at hvad man kom med sidste Foraar, det var i høj Grad et Forsøg paa *bange-machen* overfor den høje Rigsdag. At det ærede Medlem for at dække over alt dette anvender sin bekendte Ironi — som dog altid, naar han er i Knibe, bliver en Smule banal —, skal jeg se ganske bort fra.

I denne Forbindelse vil jeg gerne rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke rigtigt af mig at udtale mig saa generelt om hele det Spørgsmaal,

der er kommet til at foreligge ved Produktionsomlægningen indenfor Skotøjsindustrien, som jeg havde gjort, og at jeg her havde taget Ordet for at ansøre til Fremstilling af daarlige Støvler. Det har jeg ikke sagt. Jeg har talt om Fremstilling af billigere Kvaliteter end dem, vi hidtil har haft, men jeg er overbevist om, at det Skotøj af billigere Kvalitet, som nu vel i Løbet af denne Maaned begynder at komme ud i Handelen fra de danske Skotøjsfabrikker, er Kvaliteter, som man aldeles ikke har Ret til at betegne som daarlige Skotøj, en Betegnelse, som jeg ogsaa tror, Direktør Jacob meget nødtigt vil have hæftet paa disse Snese Tusinde Par Støvler, som han nu om kort Tid udsender fra sin Fabrik.

Min Bemærkning har aldeles ikke skullet være Udtryk for, at den danske Skotøjsindustri skulde opgive Fremstillingen af Kvalitetsvarer. Nej, min Udtalelse er Udtryk for dette, at det ikke vil være muligt under de nuværende økonomiske Forhold her i Landet at opretholde den Tilstand, at man forlanger, der skal være Raad i alle Befolkningsslag til at købe Støvler, der ligger paa en Pris af 25—30 Kr. pr. Par, og som derefter kan forsaales en 5—6 Gange til 6—7 Kr. pr. Gang, og at det ikke vil være muligt at faa det danske Damepublikum til at acceptere de Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel fremsatte i Dag.

Jeg forstaaer udmærket det ærede Medlems Glæde, naar han kan give 80 eller 90 Kr. for et Par Støvler og derefter have Glæden af i 5 eller 10 Aar at gaa og se ned paa de samme Støvler. Jeg personlig er i og for sig enig med ham deri; men det ærede Medlem Hr. Fraenkel kan ikke forlange, at det danske Damepublikum skulde finde den samme Glæde ved at have de samme Støvler i 5—10 Aar. Og naar det ærede Medlem finder, at det vilde de alligevel være bedre tjent med, siger jeg, at Konsekvensen af det ærede Medlems Betragtninger i Dag vilde, gennemført paa alle andre Omraader, være et saadant Barnepigesystem overfor Befolkningens Valg af de Varer, man vil købe, saa det er helt utænkeligt at gennemføre det.

Men det, jeg tillader mig at fastholde med Hensyn til Skotøjsindustrien, er, at Tiden har krævet en Kvalitetsgraduering i højere Grad, end den danske Skotøjsfabrikation hidtil har villet gaa ind paa, og dette Krav har den danske Skotøjsindustri nu maattet bøje sig for, uden at